

for vilde være en overordentlig stor Skuffelse, om man saa faa Aar efter skulde møde Vanskelighed ved at bevare denne en Gang opnaaede Ordning. Man frygtede ogsaa for de Ulemper, der vilde opstaa for det kirkelige Liv i Sognet, hvis Embedet i længere Tid skulde betjenes af Nabopræsten i Tølløse, paa Grund af den store Afstand, der i saa Tilfælde vilde være mellem Præsten og Menigheden. Denne Skrivelse fra Menighedsraadet til Kirkeministeriet fik de bedste Anbefalinger saavel fra Provsten som fra Biskoppen, og Provsten bemærkede bl. a., hvad jeg med den højtærede Formands Tilslættelse skal oplæse, at det ikke vilde være muligt at give en tilfredsstillende Betjening af Aagerup Sognekald fra Præstegaarden i Tølløse, især om Vinteren, ogsaa fordi Tølløse Sognekald er saa stort, at der er Arbejde nok for Præsten dér. Han bemærker ogsaa, at det at lægge Aagerup til Asmindrup-Grandløse Sogn, hvad ogsaa har været paa Tale, anser han heller ikke for heldigt, da et 3-Sogns Pastorat vil medføre Messesald hver 3die Søndag, og noget saadant vilde efter Provstens og Menighedsraadets Mening betegne et kirkeligt Tilbagekald. Dette Andragende sendte man altsaa ind med disse Bemærkninger, og da det forblev ubesvaret, sendte Menighedsraadet i August Maaned tre Repræsentanter ind til en personlig Forhandling med Ministeren. De opnaaede heller ikke noget egentligt Svar, og kort Tid efter kom der et skriftligt Svar fra Ministeren, som heller ikke indeholdt nogen egentlig Besvarelse og heller ikke noget bestemt om, hvornaar Kaldet kunde opslaaes ledigt, og hvorfor det ikke blev opslaaet straks. Saa blev man ængstelig, og Menighedsraadet sammenkaldte saa til et Menighedsraadmøde, hvor man enstemmigt udtalte sig for at bevare den gamle Ordning med Aagerup Sogn som et selvstændigt Sognekald, og for at faa saa mange med som muligt bar man en Adresse om i Sognet, hvilken Adresse fik 456 Underskrifter af fuldmyndige Medlemmer af Menigheden. Da Sognet i alt tæller 930 Indbyggere, vil det sige, at saa godt som alle fuldmyndige Indbyggere i Sognet underskrev denne Adresse. Den 27. September indsendte man paa ny et Andragende til Ministeriet, idet man bilagde Adressen fra de 456 Underskrivere, og i den Skrivelse gør man opmærksom paa, at Ministeriet i sin Tid stillede visse Betingelser for at imødekomme Befolkningens Ønske om Oprettelse af et selvstændigt Sogn, og at disse Betingelser var blevet opfyldt ogsaa ved betydelige økonomiske

Ofre fra Menighedens Side, og man bemærkede, at nu vilde man føle sig i høj Grad brøstholden, hvis disse Ofre allerede saa faa Aar efter skulde vise sig at have været spildt.

Denne Henvendelse fik den samme Tilslutning fra Biskoppen og Provsten som den tidligere, men den forblev ganske ubesvaret.

Naar man nu saa stærkt ønsker, at dette Præstekald skal bevares, og at man saa snart som muligt gaar til at opslaa det ledigt, saa at en ny Præst kan blive indsat, er Grunden den, at foruden de Ulemper, man nu har, den store Afstand til Nabo-sognets Præst, har man ogsaa fra Menighedsraadets Side fremhævet de Ulemper, som har vist sig ved Konfirmationsforberedelsen. Afstanden for de Børn, der maa søge Præsten i Nabo-sognet, gaar nemlig op til indtil 2 Mil, og dette medfører, at Børnene fra Aagerup Sogn søger dels til Tølløse, dels til Asmindrup og dels til Holbæk; og dette medfører igen, hvis denne Tilstand skal opretholdes i længere Tid, at Menigheden saa vil blive delt, og at det Arbejde, der er gjort for at samle Menigheden om denne Sognekirke, vil vise sig at være spildt. Det maa derfor siges at være et berettiget Krav, at dette Præstekald bevares, naar Menigheden i Aagerup Sogn har bragt ikke ringe økonomiske Ofre, bl. a. ved at afstaa en Byggeplads og Havegrund og bore Brønd med tilstrækkeligt og godt Vand til Disposition for den nye Præstegaard, hvilket de har gjort uden noget som helst Vederlag; og desuden har Menighedsraadet maattet forestaa Boligens Opførelse og indestaa for, at den i 1909 tilstaaede Bevilling paa 8 000 Kr. til Opførelse af en saadan Præstebolig ikke blev overskredet — hvis den blev overskredet, maatte Menigheden formodentlig selv skaffe Udvej for Resten. Der er altsaa gjort et ikke ringe Arbejde fra Menighedens Side for at faa et selvstændigt Pastorat, og dette selvstændige Pastorat ønsker man bevaret, og man henstiller til den højtærede Kirke-minister saa snart som muligt at opslaa dette Præstekald ledigt, saa at de kirkelige Forhold kan komme i den gamle Orden igen.

Den højtærede Undervisningsminister har, da det ærede Medlem Hr. Rode udtalte sin Forundring over, at der i Aar findes paa Budgettet en Nedsættelse paa 70 000 Kr. for de private Real- og Mellem-skoler, bemærket, at Understøttelsen til disse Underskoler medfører Forhold, som er ganske utilbørlige og uværdige, idet Underskolerne til Gymnasierne camouflerer